

Waldemar Jeliński

Sprawozdanie z posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej - w dniach 26 i 27 października 1985 r. (X)

Palestra 30/1(337), 98-101

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

jew i Z. W. Makarowa poddają krytycznej analizie te ostatnie poglądy i dochodzą do trafnego wniosku, że adwokat nie może składać alternatywnych wniosków końcowych. Wychodzą z założenia, że adwokat powinien być wewnętrznie przekonany o słuszności obranej linii obrony, wyjaśniając przy tym, że przekonanie to dotyczy nie winy lub niewinności oskarżonego, lecz słuszności lub niesłuszności oskarżenia. Istnienie alternatywy w końcowej części przemówienia dowodzi, że adwokat nie jest przekonany o tym, co mówi, a to podrywa wiarę do mówcy, czyni jego przemówienie nieprzekonywującym. Dopuszczają oni jednak tzw. alternatywę ukrytą polegającą na tym, że w treści przemówienia można, a nawet należy niekiedy podnieść takie okoliczności, które dają podstawę do zajęcia innego stanowiska. Na przykład gdy jest szansa uniewinnienia i zmiany kwalifikacji, obrońca musi wnieść o uniewinnienie, ale w przemówieniu może wskazać na okoliczności przemawiające za zmianą kwalifikacji.

Składanie wniosku alternatywnego polegającego zazwyczaj na prośbie o uniewinnienie, a w razie jest nieuwzględnienia o wymierzenie łagodnej kary, tak często spotykane w naszej praktyce obrończej, powoduje, że pierwszy z nich staje się nieprzekonywający. Wywołuje to uczucie, że obrońca sam wątpli w jego powodzenie.¹ Uzasadnianie takich wniosków daleko idącą ostrożnością procesową jest nieporozumieniem. Nie wydaje się, aby była dopuszczalna alternatywa w razie niemożliwości kwestionowania winy, gdy wniosek ogranicza się tylko co do kary, np. prośba o wymiar kary grzywny albo — gdyby sąd wymierzył karę pozbawienia wolności — o warunkowe zawieszenie jej wykonania.² Nie przekonuje argument, iż jest to „dowód realizmu i troski o uzyskanie dla oskarżonego możliwie najłagodniejszego rodzaju grożącej kary”.³ Kwestia ta może być zasugerowana w tej części przemówienia, w której obrońca omawia osobowość oskarżonego.

Oceniając całość pracy należy podkreślić, że zasługuje ona na wysoką ocenę nie tylko ze względu na swe wyjątkowe walory praktyczne.

Ryszard A. Stefański

¹ R. A. Stefański: Recenzja pracy M. S. Strogowicza: Prawo obwiniajonego na zaszczytu i prezumpcja niewinności (Moskwa 1984), Paestra 1985, nr 5, s. 56—57.

² H. Gajewska-Kraczkowska: Recenzja pracy M. S. Strogowicza: Prawo obwiniajonego na zaszczytu i prezumpcja niewinności (Moskwa 1984), „Państwo i Prawo” 1985, nr 6, s. 102.

³ Ibidem.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. SPRAWOZDANIE Z POSIEDZENIA NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

- w dniach 26 i 27 października 1985 r. (X)

W dniach 26 i 27 października 1985 r. odbyło się w Domu Pracy Twórczej Adwokatów w Grzegorzewicach X kolejne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej, na którym przyjęto następujący porządek obrad:

1. Podjęcie uchwały w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich w postępowaniu poza organami wymiaru sprawiedliwości.
2. Podjęcie uchwały w sprawie Regulaminu rachunkowości zespołów adwokackich.

3. Podjęcie uchwały w sprawie planu kadencyjnego samorządu adwokackiego w okresie do Krajowego Zjazdu Adwokatury w 1986 r.
4. Odpowiedzialność dyscyplinarna adwokatów i działalność organów samorządu adwokackiego w tym zakresie oraz w zakresie skarg i wniosków.
5. Informacja o działalności redakcji „Palestry”.
6. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia NRA.
7. Sprawy bieżące.
8. Wolne wnioski.

W toku obrad podjęto następujące uchwały:

- 1) uchwałę NRA w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich w postępowaniu innym niż przed organami wymiaru sprawiedliwości,
- 2) uchwałę NRA w sprawie Regulaminu rachunkowości zespołów adwokackich,
- 3) uchwałę NRA w sprawie upoważnienia Prezesa NRA adw. dra Kazimierza Łojewskiego do podpisania uchwały NRA w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich w postępowaniu innym niż przed organami wymiaru sprawiedliwości — w związku z koniecznością publikowania jej w dzienniku urzędowym „Monitor Polski”,
- 4) uchwałę NRA w sprawie założeń do programu działania samorządu adwokackiego do końca bieżącej kadencji,
- 5) uchwałę NRA w sprawie zalecenia Komisji d/s budowy Domu Adwokata Seniora przygotowania założeń do tej budowy i funkcjonowania Domu Adwokata Seniora oraz przedstawienia ich na pierwszym posiedzeniu NRA w 1986 r. z wyasygnowaniem kwoty 200 tys. zł na ten cel.

W trakcie obrad powołano Komisję wnioskową. W ramach tej Komisji wyłoniono Podkomisję d/s finansowych, która zajęła się problematyką objętą pkt 1 i pkt 2 porządku obrad. Komisja wnioskowa natomiast zajęła się przygotowaniem stanowiska NRA w zakresie pkt 3 porządku obrad.

Ponieważ punkty 1 i 2 postanowiono rozpatrywać łącznie, przeto skarbnik NRA adw. J. Kuczyński wprowadził członków NRA w te zagadnienia, informując ich o przebiegu prac nad projektami tych uchwał oraz o uzgodnieniach, które w tym zakresie zostały przeprowadzone z Ministerstwem Sprawiedliwości, Ministerstwem Finansów i Biurem Prawnym Urzędu Rady Ministrów. W trakcie dyskusji najwięcej polemiki wywołała sprawa obligatoryjności funduszy socjalnego i mieszkaniowego oraz kwestia zbyt niskiej, zdaniem niektórych dyskutantów, rozpiętości stawek za czynności zespołów adwokackich. Po dyskusji Podkomisja d/s finansowych przedstawiła projekty uchwał, które zostały przyjęte (uchwała NRA nr 1/X i uchwała nr 2/X). Jednocześnie podjęto uchwałę nr 3/X upoważniającą Prezesa NRA adw. dra K. Łojewskiego do podpisania uchwały nr 1/X w związku z koniecznością jej publikacji w dzienniku urzędowym „Monitor Polski”.

Co do pkt 3 porządku obrad, dyskusja skupiła się wokół zagadnienia, czy NRA może na tym posiedzeniu podjąć uchwałę w sprawie planu kadencyjnego. Po wyjaśnieniu, że chodzi o podjęcie uchwały w sprawie założeń do planu kadencyjnego, który ostatecznie zostanie opracowany przez Prezydium NRA, oraz po wysłuchaniu stanowiska Komisji wnioskowej, opierającej swoje stanowisko na głosach z dyskusji i treści Rezolucji podjętej na naradzie aktywu samorządowego i społeczno-politycznego adwokatury w dniu 21 września 1985 r. w Warszawie, NRA podjęła uchwałę nr 4/X.

Co się tyczy pkt 4 porządku obrad, to obszerną informację przedstawił rzecznik dyscyplinarny NRA adw. L. Gluza. Zwrócił w niej uwagę na to, że często punktem wyjścia do oceny sytuacji w adwokaturze są postępowania dyscyplinarne przeciw

adwokatów. Jest to ocena krzywdząca, gdyż liczba spraw dyscyplinarnych procentowo w stosunku do liczby adwokatów utrzymuje się na tym samym poziomie. Podkreślił troskę, jaką Prezydium i niektóre rady okręgowe poświęcają tym sprawom. Stwierdził, że jakkolwiek załatwianie spraw dyscyplinarnych w ostatnim okresie uległo pewnej poprawie, to jednak sytuacja w zakresie skarg i postępowań dyscyplinarnych w niektórych radach nie przedstawia się dobrze. Szczególnie uwypukla się tu przewlekłość w postępowaniach przygotowawczych. Na ogół nie budzi zastrzeżeń orzecznictwo dyscyplinarne. Poważnym uchybieniem dotyczącym wszystkich rad jest brak oceny przez poszczególne ORA referatu skarg i pracy rzecznika dyscyplinarnego.

Prezes WSD adw. W. Ferfet poinformował dodatkowo o działalności sądów dyscyplinarnych, zwracając szczególną uwagę na przewlekanie postępowania dyscyplinarnego, z którym nie wszystkie sądy dyscyplinarne potrafią się uporać.

Członek Prezydium NRA adw. prof. dr hab. K. Buchała poruszył zagadnienie moralnej i etycznej strony wykonywania zawodu adwokata. Podkreślił, że adwokatura we własnym zakresie powinna zadbać o to, by ranga zawodu nie uległa obniżeniu.

W pkt 5 porządku obrad gruntowną informację dotyczącą działalności redakcji „Palestry” przedstawił redaktor naczelny adw. Z. Skoczek. Obszernie przedstawił podstawowe założenia pisma oraz troskę i starania o zapewnienie jak najwyższego poziomu drukowanych materiałów. Podkreślił, że najważniejszą ideą przyświecającą zespołowi redagującemu „Palestrę” jest wyrażanie polityczno-społecznej funkcji adwokatury oraz problematyka związana z wykonywaniem zawodu. Redakcja nie ustaje w staraniach, aby przyciągnąć do współpracy jak największą liczbę adwokatów, szczególnie tych o dużym dorobku i praktyce. Na zakończenie swego wystąpienia przedstawił dane dotyczące budżetu, wysokości nakładu i wynagrodzenia członków redakcji oraz pracowników sekretariatu redakcji.

Co do pkt 6: protokół z poprzedniego posiedzenia NRA został przyjęty.

W pkt 7 rozpatrzono następujące sprawy:

- a) przewodniczący Komisji Zagranicznej NRA adw. Z. Czerski złożył obszerną informację na temat działalności tej Komisji ze szczególnym uwzględnieniem wizyty delegacji adwokatury polskiej w Wielkiej Brytanii oraz w kwestii przystąpienia do UIA,
- b) przewodniczący Komisji d/s budowy Domu Adwokata Seniora adw. S. Śniechórski ustosunkował się w imieniu Komisji do uchwały Prezydium NRA z dnia 19 sierpnia 1985 r. wstrzymującej działalność Komisji. Po dyskusji NRA podjęła uchwałę nr 5/X zalecającą Komisji przygotowanie założeń do budowy i funkcjonowania Domu Adwokata Seniora z wyasygnowaniem na ten cel kwoty 200 tys. zł,
- c) powołano 5-osobową Komisję do opracowania projektu stanowiska NRA wobec problemu przedstawionego w notatce sygnalizacyjnej przez Warszawską Radę Adwokacką. Zobowiązano Komisję, aby wynik swej pracy przedstawiła na następnym posiedzeniu NRA w grudniu 1985 r.,
- d) Zastępca sekretarza NRA adw. L. Runge zapoznał członków NRA z wstępną wersją planu rozmieszczenia zespołów adwokackich, adwokatów i aplikantów adwokackich. Zaapelował jednocześnie o przesyłanie uwag do przedstawionych propozycji w dwutygodniowym terminie.

W pkt 8 członek Prezydium NRA adw. prof. dr hab. K. Buchała zgłosił dwa wnioski: jeden dotyczący rozważenia możliwości zwiększenia wynagrodzenia aplikantom adwokackim oraz drugi w sprawie przesunięcia terminów zgromadzeń izb w roku przyszłym na okres września i października. W związku z tymi wnioskami postanowiono powołać dwie komisje: jedna z nich przygotowuje projekt stanowiska

NRA w sprawie ewentualnej podwyżki wynagrodzenia dla aplikantów adwokackich, druga natomiast przygotowuje projekt stanowiska NRA w sprawie zmiany terminów zgromadzeń izb w roku przyszłym, tj. 1986.

Waldemar Jeliński

B. UCHWAŁY NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

1. Uchwała 4/X

Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 27 października 1985 r.

Naczelna Rada Adwokacka niniejszym upoważnia Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dra Kazimierza Łojewskiego do podpisania uchwały NRA w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich w postępowaniu innym niż przed organami wymiaru sprawiedliwości, która ma być ogłoszona w Monitorze Polskim.

2. Uchwała nr 5/X

Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 27 października 1985 r.

- I Naczelna Rada Adwokacka zaleca Komisji d/s budowy Domu Adwokata Seniora przygotowanie założeń do budowy i funkcjonowania Domu Adwokata Seniora, asygnując na ten cel 200 tys. zł.
- II Naczelna Rada Adwokacka zobowiązuje Komisję d/s budowy Domu Adwokata Seniora do przedstawienia opracowanych założeń na pierwszym posiedzeniu Naczelnej Rady Adwokackiej w 1986 r.

Z PRAC OŚRODKA BADAWCZEGO ADWOKATURY

1.

Ogólnopolska Konferencja Specjalistyczna w Grzegorzewicach

W ramach doskonalenia zawodowego adwokatów zorganizowana została Ogólnopolska Konferencja Specjalistyczna w DPTA w Grzegorzewicach w dniach 18—20 stycznia 1985 r.

Zgodnie z programem Konferencji wygłoszone zostały dwa obszernie wykłady: „Istota i zakres przepisów o przestępstwach skarbowych” przez adw. Stefana Wurzla oraz „Reglamentacja dewizowa w świetle przepisów ustawy — Prawo dewizowe” przez prelegenta adw. dra Bronisława Kocho. Obaj wykładowcy zaprezen-